

Publicerad 2009-10-16 21:00 av Sandra Salomonsson

Snöstormar

Ovissheten
fyller mina
tankar,
blodet i mina ådror.
Blå.
Färgade av kylan,
bosatt i mitt bröst.
Hjärtat pumpar
ut en falsk känsla
av total
kyla
i hela min kropp.

Lungorna krampar,
försöker ta upp
syre i ett
desperat
försök till överlevnad.
Det går inte, det går inte,
det går inte.

Ni säger:
det blir bättre
med tiden.
Vad händer då
när man tappat
greppet
om det som kallas
tid?
Det går inte att
invänta något
som gått förlorat
gång på gång.

Att känna smärtan,
kylan,
idiotin,
känslorna.
Som en vinterstorm

inuti mig.

Komemr det någonsin

bli vår igen?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sandra Salomonsson med Poeter.se id #28223 innehar upphovsrätten